

Η αγάπη είναι ανώτερη από τη γνώση

Δημοσιεύτηκε στις Τρίτη, 28 Μαΐου 2019 22:23 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Περί του οσίου Σιλουανού του Αθωνίτου (του αγίου Νικολάου Βελμίροβιτς)

Η αγάπη είναι ανώτερη από τη γνώση

Όταν κάποιος επισκεφθή το Άγιον Όρος και δη τους ταπεινούς καλογήρους, μπορεί να συλλογισθή και να σκεφθή ότι αυτοί τεμπέλικη ζωή και χωρίς σκοπό. Αυτό φαίνεται έτσι, όταν κάποιος βλέπει τα πράγματα εξωτερικά. Γιατί λίγοι είναι εκείνοι που θα μπορούσαν να καταλάβουν το φοβερό και χωρίς διακοπή πόλεμο που γίνεται μέσα στις ψυχές των μοναχών.

Αυτός ο πόλεμος είναι σχεδόν υπερφυσικός, αόρατος και (διεξάγεται) όχι μόνο εναντίον των δαιμονικών δυνάμεων των αρχόντων του σκότους, αλλά για τους αρχαρίους και εναντίον της σαρκός, δηλαδή κατά της σαρκικής επιθυμίας και των παθών.

Στα γραπτά του ο πατήρ Σιλουανός περιγράφει πως αυτός ο πόλεμος τον έφερε στην απόγνωση και σχεδόν μέχρι την αυτοκτονία. Η Παναγία Θεοτόκος φανερώθηκε σ' αυτόν όταν περνούσε το δυσκολότερο πόλεμο κατά των παθών και τον απεκάθηρε από τις ακαθαρσίες, τις σαρκικές επιθυμίες και τους λογισμούς. Ο Χριστός φανερώθηκε σ' αυτόν και τον ενδυνάμωσε, ώστε να νικήσει και να βασιλεύσει επάνω στους γήινους λογισμούς και τα πονηρά πνεύματα. Και έτσι αφού πέρασε ένα τέταρτο αιώνας με δυνατό και κοπιαστικό πόλεμο, έφθασε στη νίκη. Ενώ μέχρι τότε αναζητούσε τον Θεό, έφθασε στην θεογνωσία, και από μαθητής, έγινε δάσκαλος.

Ο Γέροντας Σιλουανός ήταν και δικός μου δάσκαλος. Μία φορά τον ρώτησα: «Πάτερ Σιλουανέ, μήπως αυτός ο πολύς κόσμος φέρνει ταραχή στον νου σας και στην προσευχή σας; Δεν θα ήταν καλύτερα για σας να πάτε σ' ένα ασκητήριο στα Καρούλια και εκεί να ζήτε μέσα στην ειρήνη, όπως ο π. Αρτέμιος, ο π. Δωρόθεος και ο π. Καλλίνικος; Είτε να ζήτε σ' ένα απομονωμένο σπήλαιο, όπως ο π. Γοργόνιος;». «Εγώ ζω στο σπήλαιο», μου απάντησε ο π. Σιλουανός. «Το σώμα μου είναι το σπήλαιο της ψυχής μου. Και η ψυχή μου είναι σπήλαιο του Αγίου Πνεύματος. Και εγώ αγαπώ τον λαό του Θεού και τον διακονώ, χωρίς να βγαίνω από το σπήλαιό μου».

Παρά τη προθυμία του να διακονή τον κάθε ένα και την θαυμαστή μετριοφροσύνη και την πρόθυμη φιλοστοργία του, μιλούσε για τον Θεό με εξαίρετο ενθουσιασμό και με την παρρησία που θα μιλούσε κάποιος για ένα φίλο του: «Εγώ γνωρίζω τον Θεό. Αυτός είναι φιλόστοργος, αγαθός, ταχύς εις βοήθειαν». Όταν τα έλεγε αυτά ο Γέροντας, κάποιος μοναχός, ο π. Θεοφάνης, τα άκουγε με φόβο και σκεπτόταν ότι ο Σιλουανός είχε χάσει το φόβο του Θεού. Αργότερα όμως, όταν διάβασε τα συγγράμματα του π. Σιλουανού, ο π. Θεοφάνης άλλαξε γνώμη και είπε: «Ο π. Σιλουανός προχώρησε και έφθασε στα μέτρα των Πατέρων της Εκκλησίας».

Εγώ νομίζω ότι τα κείμενα του πατρός Σιλουανού θα έπρεπε να πάρουν θέση ανάμεσα στα βιβλία της ψυχολογίας. Αν και για κανένα άλλο λόγο, τουλάχιστον για να επιβεβαιώσουν ότι (ο συγγραφέας τους) ήταν ένας πνευματικός πολεμιστής του 20^{ου} αιώνας και για να επικυρώσουν όσα εδίδαξαν και έγραψαν δοξασμένοι Πατέρες της Εκκλησίας.

Υπάρχει και κάτι καινούριο ανάμεσα στις διδαχές του πατρός Σιλουανού: «Κράτα τον νου σου στον Άδη και μην απελπίζεσαι». Εκφράζει (με το λόγο αυτό) μία παρότρυνση και υπόμνηση κατά της μελαγχολίας και της ακηδίας. Εγώ προσωπικά ποτέ δεν άκουσα τέτοια λόγια.

Σπουδαία είναι και η άλλη έκφρασις: «Η αγάπη είναι ανώτερη από τη γνώση (γνωσιολογία)». Αυτή είναι η καθημερινή και θεμελιώδης διδασκαλία του αγίου Σιλουανού.

Με την αγάπη του, που συνοδευόταν από την μετά δακρύων προσευχή του, συγχωρούσε τις αμαρτίες των αμαρτωλών, στήριζε τους αδυνάτους, διόρθωνε αυτούς που έκαναν πονηρά έργα, θεράπευε τους αρρώστους, ειρήνευε τους ανέμους. Στο μοναστήρι έκανε κοπιαστική εργασία. Είχε την αποθήκη με τα βαριά αντικείμενα.

Κάποτε του είπα ότι οι Ρώσοι μοναχοί βρίσκονταν σε μεγάλη ταραχή, λόγω της τυραννίας των μπολσεβίκων στην ρωσική εκκλησία του Θεού. Τότε αυτός απήντησε: «Και εγώ στην αρχή είχα ταραχή γι' αυτό το θέμα. Μετά όμως από πολλή προσευχή μου ήρθαν οι εξής λογισμοί: “;Ο Κύριος αγαπά ανέκφραστα όλους”;. Εκείνος γνωρίζει τα σχέδια όλων και τον

καιρό του καθενός. Ο Κύριος επέτρεψε τον διωγμό στο Ρωσικό λαό για κάποιο μελλοντικό καλό. Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω ούτε να το σταματήσω. Μου μένει μόνο η προσευχή και η αγάπη. Αυτά λέω στους αδελφούς που έχουν ταραχή: “;Εσείς μπορείτε να βοηθήσετε την Ρωσία μόνο με την προσευχή και την αγάπη. Ο θυμός και οι κραυγές εναντίον των άθεων δεν διορθώνουν τα πράγματα”».

* Περιοδικό *Πρωτάτον*, Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2007